

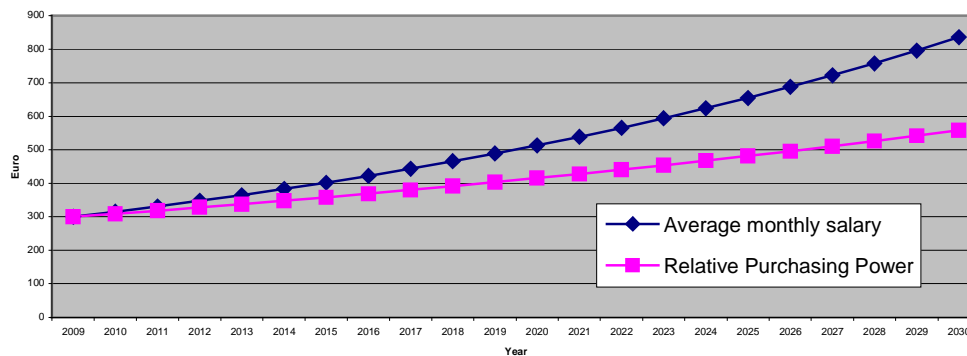
ПРИЛОЖЕНИЕ 1

Основните икономически съображения предопределящи предстоящата революция в България

Ако запитате българите “Каква ще бъде средната заплата в страната след 10 години?”, от 1000 човека най-вероятно само 1 ще отговори нещо смислено. Избрах този въпрос, защото питане относно покупателната способност или прогноза на БВП или очаквано средно годишно нарастване неизбежно предизвиква празен поглед. И всичките тези хора са се вкопчили в идеята за неминуемия просперитет¹! Очевидните факти са, че 1) те си нямат никаква представа, и 2) те живеят с напразни мечти.

Направих си труда да построя една графика на еволюцията във времето на средната месечна заплата (около 300 Евро тази година, 2009), като приех един свръхоптимистичен 5% среден годишен ръст. Това прогнозира около 500 Евро за средна месечна заплата през 2020 !!! Някъде около 850 Евро е шампионът – заплата през 2030 !!! Моля, кажете ми дали бихте приели политическите лидери, както и системата, която ви е докарала дотук, след такова разкритие. При това, горното съвсем не е най-лошата новина. Ето най-неприятното: когато решим да изчислим покупателната способност на хората спрямо днешното ниво, при това вземайки скромничките 2% за средна годишна корекция за инфлацията – само по себе си пресилено пожелателно мислене, като се вземе предвид, че за 2008 инфлацията се оценява между 12 и 15%, в зависимост от източника на данните – резултатът е още по-зашеметяващ, само дето е в посоката на съжалението, именно малко над 400 и 550 Евро, респективно за 2020 и 2030, което кореспондира на някакви си мижави 37% агрегирано повишение на покупателната способност по време на всеки десетгодишен период! (С други думи, за целия респективен десетгодишен период, даже и при свръхоптимистичните допускания по-горе, ще има подобрение само с около една трета спрямо жалкото изходно ниво. Б.м. – И.Д.) Графиката А 1.1 показва ситуацията, която никой не иска да погледне.

Projected Salary Evolution

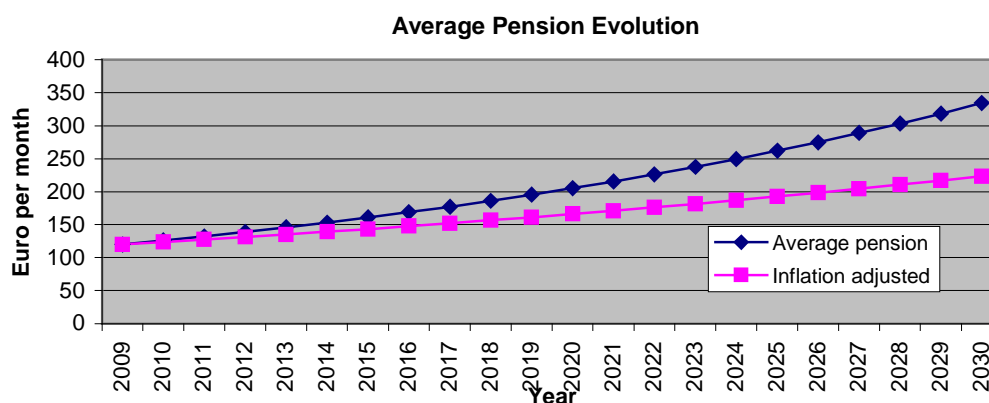
Това, че обикновените хора не могат да се справят с този сорт въпроси и отговори не е голяма беда – съмнявам се, че процента на тези в Западна Европа би бил различен, ако биха били интервюирани относно тяхната икономическа ситуация, използвайки същата терминология. Престъплението на политиците е, че нехаят за отговорността, която идва с

¹ и те го очакваха да настъпи незабавно, първо след отхвърлянето на “социализма и комунизма”; след това – понеже това не се случи както се надяваха – след приемането на страната за член на ЕС

позициите, към които те се стремят, и които те заемат, след като отшумят цирковете, наречени избори. Вие може би предпочитате да го наречем дребно хулиганство, и за Западноевропейските политици аз бих се съгласил, ако настоявате; впрочем, за политиците в страна като моята аз бих го дефинирал като престъпление. Дали е по причина на невежество или преднамерено заблуждаване не е от значение – игра с надеждите на народа би трябвало да се счита за сериозно престъпление. Безотговорността, ако не се накаже незабавно, се разпространява като чума, и самодоволството е първият ѝ симптом. За съжаление, в последно време почти всеки интелектуалец одобрява така нареченото “либерално мислене”, зад което тя обикновено се прикрива. Въпросът е “Защо трябва да видим империи да се сгромолясват, отново и отново, та да осъзнаем, че вече е твърде късно за реакция ?” Все още ли не е ясно на всеки, че **неадекватната отчетност² обрече съвременната демокрация**, която гравитира и формира грозен мутант, комуто приляга повече името “**Номенклатуракрация**” ?

А сега, ако си помислихте, че горните прогнози звучат като шокиращи разкрития, помислете отново – ще ви покая да се пригответе за още. За срамотиите, средната пенсия тази година (2009) е между 100 и 120 Евро на месец, в зависимост от информационния източник, и във всеки случай лежи около прага на бедността, оценяван на около 110 Евро на месец. Нека ви напомня, че в тази държава живеят над 3 милиона пенсионери; едва след това напомняне ще започнете да цените ролята на вторичните и третични източници на доходи, при положение, че минималната пенсия е около 70 Евро !

Ако приложим и тук същите допускания за прогнозата за растежа и за корекциите за инфлация, картината се получава толкова жалка, колкото никой не би искал тя да бъде. Просто погледнете Графика А 1.2 и ми кажете как другояче освен “безнадеждно” бихте окачили положението на тези хора. Понеже 120 Евро месечно се цитира като минималната заплата, ние вземаме тук тази цифра за истинската стойност и на средната пенсия, като по този начин получаваме представа за всички тъжни параметри в държавата, за тяхното очаквано развитие ако всичко върви по плана (този надзираван от Брюксел, разбира се). И така, сега обещаваме на нашите пенсионери през 2020 да носят в къщи средно 200 Евро месечно, с прогнозираната покупателна способност на 166 днешни Евро; през 2030 те ще получават по 330, за да купуват колкото с 220 днес – страхотна перспектива, нали ? Може да прозвучи смразяващо, но аз съм сигурен, че ако ги попитате, много от тези хора ще ви отговорят по най-простичкия философски начин “За наш късмет, ние няма да доживеем до тази гавра !”.

² (или ако щете безотчетността, липсата на търсене на сметка – б.м., И.Д.)

При официалното признание, че между 20 и 30% от населението днес живее под прага на бедността (ще пропусна да коментирам това тук, за да се съсредоточа върху остатъка от огромния проблем), и при правителствени статистики демонстриращи, че други 20 до 30% са около или малко над това ниво, тенденциите, прогнозираните тук не могат да се нарекат нищо друго освен крайно опасни. Няма оправдание за дефицит на алармиращи сигнали, при положение, че тази страна се превръща в съвременна бананова република³.

Размачкана в амалгамата на ЕС, под смазващата шпатула на директивите на ЕК, България е обречена да изгуби своята национална идентичност и да види съдбата си на последния европейски просяк запечатана, дотогава докато Съюза трае. Това е абсолютно неприемливо за всеки истински български патриот, или, за някои от вас – напр. тези, за които американските войници са патриоти докато иракските въстаници са просто националисти, както бяха войниците на Виет Конг преди това, и т.н. – за всеки истински български националист⁴. Ако ми позволите скромният израз на ирония, балканския лъв бива бързо наяден от европейските плъхове и скоро ще бъде изцяло погълнат, може би даже прокарайки го през гърлата си с глътка хубаво българско вино.

³ Междувременно открих, че официалния Интернет сайт на Министерството на Финансите цитира изследване на МВФ/Световната Банка, което учтиво заключава, че средният доход в България днес се равнява на около една трета от средния за 25-те “стари” страни-членки на ЕС, и че за да се повдигне той до нивото на поне две трети, в следващите 20 години, БВП трябва да нараства средно с 5.5% на година, като в същото време продуктивността трябва да нараства с 1% всяка година, за да компенсира демографския проблем. На всичкото отгоре, създаването на нови работни места трябва да продължава с безпрецедентна скорост, така че не само безработицата да изчезне, но и значителна част от пенсионираното население да бъде ангажирано в процеса на създаване на добавена стойност.

Аз не съм проверявал дали според тези съображения средната заплата на нашите “по-стари братя” тихичко ще намалява, или поне няма да се движи нагоре така буйно както на тях би им се искало, така че удвояването на реално наличния доход в България ще се равнява на две трети от средното за 25-те. Всъщност, това няма значение – това, което е от значение е, че аз не съм единственият, който вижда бедствието, към което сме се упътили. Разликата е, че експертите не са произнесли присъдата, а тя е, че е абсолютно невероятно всички фактори описани по-горе да се развият в желаната посока – нито средствата, нито условията за това съществуват, точка. Тоест, те се срамуват да обявят заключението, че този пациент не може да бъде излекуван по традиционните методи и спешно се нуждае от радикално третиране.

⁴ Бих желал да ви напомня, че – парадоксално за някои – ако режимът на Саддам Хюсеин беше все още функциониращ днес и същите тези иракски въстаници се биеха срещу него, ние всички единодушно щяхме да ги наричаме “патриоти”.

***

И така, нека започна тук с няколко въвеждащи понятия и идеи, както и някои илюстрации на главните точки; не може да очаквате да излея абсолютно всички детайли на новата система, тъй като това не е целта на тази книга – ще се опитам да я развия в по-всеобхватен вид другаде, тоест само най-главните пунктове ще бъдат споменати тук:

- ДДС – нескопосно същество, неизбежно пораждащо хаос с архаичната си система на “възвръщане”, трябва да се премахне. Освен дето е огромен генератор на административни главоболия, този данък е вероятно най-употребяваното средство за това, което аз бих нарекъл чисто бюрократично обусловена измама в България. Замествайки ДДС с каквото и да е, ще бъде прогрес, точка ! Една от възможностите бидейки “данък продажби”, който е нещо съвсем обикновено в САЩ, аз всъщност предпочитам по-радикална, може би заслужаваща определението “революционна”,

стъпка – данък върху оборота (с данъка върху продажбите се облагат само стоките към крайния потребител – б.м., И.Д.). На пръв поглед това може да изглежда като прекалено тежък – направо драматичен – удар върху компаниите. Но помислете отново: ако отстраним ДДС, премахнем отчисленията за “социално осигуряване” и “медицинско осигуряване”, които работодателите плащат, баланса не е в тяхна вреда, и това в добавка на отървяване от тези хаотични социалистически създания, единствено служещи за ангажиране на излишно администриране. И така, докато спестява значителни разходи от двете страни на разделителната линия, такава форма на данъчно събиране – да кажем комбинирано 5% върху оборота, събираемо в края на всеки тримесътр, и 10% върху печалбата, събираемо след приключването на годината – би осигурила повече от адекватен заместител на приходите в бюджета от ерата на ДДС. Да, много по-адекватен, понеже в същото време този механизъм би помогнал да се изкоренят разни други методи, чрез които фирмите избягват данъци и даже престъпно източват хазната: аз вече споменах някои такива практики и схеми, и съм сигурен, че вие можете да откриете много повече. Във всеки случай измама чрез паралелно (двойно) счетоводство, толкова популярно между много хора тук, ще стане изключително опасна територия, понеже разходът за единия партньор в сделката е оборот за другия. Единствената стъпка, необходима за окомплектоването на този механизъм, и за превръщането му в непробиваем, е да се задължат фирмите всички такива трансакции да се правят чрез една-единствена държавна банка.

- Базисен Доход. Преди социалистите да започнат гръмко да ме критикуват, нека развием по-нататък модела, предлаган тук. Неговата особеност е, че е много по-лесно да се приложи в бедна страна, отколкото другаде. Аз мисля, че би било полезно да се въведе в България така наречения “Базисен Доход”. Тази практика съществува от много години и в различни форми, поне частично, в някои държави, тоест не съм я измислил аз. И така, представете си сега, че на всеки възрастен гражданин се полага месечна лепта от 150 Евро, наречена Базисен Доход (БД), която се индексира всяка година, тъй като много фискални категории ще се базират на нея. Да допуснем, че за децата до 5 г. този БД представлява $\frac{1}{4}$ от този за възрастните, $\frac{1}{2}$ докато са между 6 и 12, и $\frac{3}{4}$ в период 12-16. Допуснете сега, че БД замества пенсиите, които “пенсионираните” биха получавали. Допуснете, че това ще се нарича “помощ за безработните”, за тези, които нямат работа. (Предполагам, че виждате невероятните спестявания за държавата, в смисъла на изчезване на цялото безсмислено администриране, свързано с тези категории, преди провеждането на такава реформа.) (Тук под “безсмислено администриране” имам предвид такова, което не допринася за създаване на добавена стойност, затова – при наличната алтернатива – е всъщност излишно. Б.м., И.Д.) Допуснете сега, че за тези, които работят, тази сума (12хБД) е освободена от данъци – тоест, представлява техния дял от правото върху БД на всеки гражданин – и по този начин те също получават справедливост. Сега вече се вижда защо отпадането на месечните вноски за социални осигуровки, които всеки знае като неадекватни, може да бъде проведено. Няма пенсионна възраст: всеки може да работи според своите възможности, докато здравето му/й позволява, и според своята пазарна цена, в смисъл на заплащане⁵. В същото време,

⁵ Едва след повсеместното въвеждане на БД ще бъде справедливо да се забрани и преследва със закон просенето и ровенето по боклуците – в момента болест на всички големи български градове, и възбудител на коктейл от чувства, емоционална смес от срам, гняв, жал и още други, всеки път когато се случи пред очите ви.

БД ще изпълнява ролята на минимална заплата – никой няма да приеме да работи за по-малко. Колкото до медицинската осигуровка, връщането към държавно осигуреното медицинско обслужване е решението. Който изисква грижи “на по-високо ниво” е свободен да търси частни клиники и санаториуми, като и си плати съответстващо; държавата просто трябва да реставрира предишната приемливо функционираща система от държавни клиники и болници.

Тази на пръв поглед “социалистическа” маневра всъщност няма нищо общо с политическата ми ориентация. Това е резултатът от хладнокръвен анализ и въпрос на убеждението ми в справедливост за всички. Вижте, държавата принадлежи на всички свои граждани, тоест бихме могли да разглеждаме България като корпорация с около 8 милиона акционери, всеки притежаващ една акция със същата стойност, респективно права, както и всеки друг. Щом като е така, целта на корпорацията трябва да бъде да осигури равномерното разпределение на дивидентите между всички акционери. И ако – както аз твърдя – съществува механизъм да се осигури равномерно разпределение на поне базисни ползи на тези хора, то това трябва да се превърне в целта, мечтата и идеята-фикс на всеки, който твърди, че е готов да служи на своя народ. Още повече, че БД ще се превърне в обща, обединяваща икономическа цел, простичка и разбираема за всички граждани – всеки български гражданин ще има за главен финансов интерес да допринесе за максимално възможното индексирание на БД, година след година⁶.

- Обратно и Отначало. Така наричам пакет от реформи, който всъщност предвижда ревизиране на “реформите” на “демократите”, “Еврократите”, и всички други “-крати” с общия и твърде представителен префикс “Номенклатура”⁷, които успяха да разрушат страната, за да могат да се напечелят в процеса, докато в същото време радваха своите шефове в Брюксел. Тези реформи включват:

- (i) Възстановяване на образователните програми на нивото им през 70-те години минус идеологическите дисциплини (тези, включително всички религиозни учения, могат да се преподават на доброволни начала).
- (ii) Възвръщане на задължителната военна служба за всички мъже – и доброволно за жените – включително т. нар. “трудовашки корпус”, тоест паралелна военна служба за тези с най-ниско образование и умения, както и тези, които по религиозни причини имат несъвместимост с въоръжени стълкновения, които в миналото всъщност допринасяше за придобиване на професионално образование и опит, от страна на тези младежи. При подходящо управление, тази наборна част от армията може да генерира значителни доходи за Министерството на Отбраната, с оглед да намали неговата тежест върху бюджета.
- (iii) Увеличаване на производителността чрез удължаване на работното време: 1) посредством реформа на националните празници, тоест премахване статута на неприсъствени дни на всички освен 4 празници в годината, 2) чрез въвеждане на 6-дневна седмица с 8-часови работни дни, тоест 48-часова работна седмица, и то повсеместно, и 3) намаляване продължителността на годишния платен отпуск от 4 на 3 седмици (всъщност, аз бих даже препоръчал 2, за първите пълни 5 години след революцията).

⁶ Всички заплати в държавната администрация ще бъдат формулирани като произведение на БД, умножен по коефициент, съответстващ на нивото на титулара. Глобите ще се изразяват като пропорция от БД. Болничните няма да се плащат от работодателя, а от държавата, като част от системата за поддръжка, наречена БД, поради това тази компенсация ще зависи също от “дневната дажба” за работен ден, примерно БД/25. Може да се очаква драстично намаляване, ако не и цялостно изчезване, на измамите чрез симулиране на болестно състояние.

⁷ Честно казано, “Номенклатуро-плъхове” би било по-подходящо. (игра на думи в англ.ез. – б.м., И.Д.)

- (iv) Въвеждане на държавно контролирани изпити за матура за всичките изучавани основни предмети след 4-ти, 8-ми и 12-ти клас, и отделно от това приемни изпити за Университетите. Преглед на програмите, процедурите и критериите за колежите и университетите, с оглед предотвратяване покупките на дипломи. Синхронизиране на всички образователни програми с оглед постигане на еднакъв минимум от знания, който учениците от 4-ти, 8-ми и 12-ти клас, както от частните, така и от държавните училища, да владеят, при една и съща получена оценка на матурата.
- (v) Въвеждане на задължително гласуване, за избран електорат, базирано на три прости критерия: гражданство, постоянно местожителство (с доказано платени данъци) и завършено основно образование, вкл. 8-ми клас.
- (vi) Създаване на компютризирана база данни за всички граждани.
- (vii) Въвеждане строг контрол на огнестрелното оръжие.
- (viii) Въвеждане отново на смъртното наказание за доказани отвъд смислено съмнение случаи на предумишлено убийство и даже на непредумишлено убийство на полицаи или войници, като напр. в случай на въоръжена съпротива при арест, въоръжена атака на горните и подобни.
- (ix) Въвеждане на конфискация на имуществото плюс присъди на принудителен труд в полза на държавата, като допълнителни наказания за големи престъпления.
- (x) Въвеждане на отнемане гражданските права на всички осъдени докато изтърпяват присъдите си, и забрана да бъдат наемани на държавна работа след това, с изключение на най-ниско ниво (чистачи и подобни).
- (xi) Опит за организиране на кибуци, по примера на Израел, с оглед да се помогне на циганите да преодолеят номадските си навици.
- (xii) Премахване на данък дивиденди и данък върху банкови депозити. Въвеждане на стимули за спестовни схеми ориентирани към допълнителни доходи след “пенсиониране”.
- (xiii) Премахване финансирането на политически партии, профсъюзи и подобни. Забраняване на “професионален политик” като професионална дейност. Въвеждане на законодателство определящо като незаконно “парашутирането” на политически назначения в държавната администрация. Същото да се отнесе и до системата за подбор на местните власти.
- (xiv) Отпадане на предимства и привилегии – включително имунитет – на всички функционери: в страна, където цари справедливост, политиката не е стопанска дейност и никой не може да бъде укоряван, камо ли държан отговорен, за възгледите му, няма място за имунитет – имунитет към какво; откъде-накъде трябва в такава страна някой да има повече права/привилегии от останалите ?
- (xv) Поправяне на конституцията; между другите, единственият член относно свободата на словото трябва да гласи: “Всеки гражданин има правото да се изрази съгласно своите познания, вяра, убеждения и способности”. Въвеждане на клаузи стипулиращи щото (i) няма нито амнистия нито давност, за престъпления срещу народа на България и неговата държава, и (ii) тези горните са ретроактивни до 120 години.
- (xvi) Прибиране в хазната на всички неправомерно придобити активи, пари и други средства, въвеждане на наказателна система генерираща приходи; подвеждане под отговорност на всички политици и правителствени чиновници, които са били на власт през последните 65 години.
- (xvii) Въвеждане в преамбюла на новата Конституция на позиции отнасящи се до осъждането на 1) династията Саксбургготски, за 4-те национални катастрофи, които те причиниха на нацията, за подкрепата оказана от тях на политически групировки, които

тероризираха населението в периода 1920-1940 г., и за игнориране необходимостта да обедини с Отечеството поне Югозападна България, позната днес като Република Македония, 2) Българската Комунистическа Партия, за цялостната ѝ криминална и терористична активност против интересите на нацията, както и срещу неизброим брой отделни индивиди, от 1920 до днешно време, и 3) политическите партии, които бяха на власт от 1989 до Революцията, за некомпетентност, нехайство, безотговорност, корупция и предателство на националните интереси.

- (xviii) Децентрализиране на правителството чрез преместване на Министерствата от пренаселената столица в други градове. Реструктуриране на Министерствата до необходимия минимум от служители.
- (xix) Реструктуриране на останалата част от администрацията; затваряне офиса на Президент; затваряне офисите на Областни Управители.
- (xx) Реформа на закона, така щото никой политически активист (политически активна личност, която може да е, или да не е, финансово компенсирана за това) да не може да заема публична длъжност срещу заплащане, освен като депутат (което също би трябвало да се развие във времето в безплатна, тоест почетна, услуга на обществото).
- (xxi) Възстановяване на върховенството на БДС, така че отново да се възвърне ефикасен контрол върху продуктите, особено на храни и напитки, както го изискват традициите и нормите в България.
- (xxii) Обявяване на светостта на националното историческо наследство и възвръщане на всички откраднати, изнесени контрабандно или “просто придобити” артефакти. Въвеждане на тежки наказания за крадци, контрабандисти и тям подобни.
- (xxiii) Обявяване на светостта на националните паркове и природни резервати; въвеждане на тежки наказания за нарушители; възвръщане на неправомерно придобити и/или увредени територии.
- (xxiv) Въвеждане на прогресивен данък върху личните доходи: 10-15-20%.
- (xxv) Въвеждане на проста схема на корпоративен данък: 10% върху печалбата + 5% върху оборота.
- (xxvi) Отпадане на ДДС.
- (xxvii) Заместване на пенсиите и помощите за безработни с “Базисен Доход”.
- (xxviii) Разформироване на действащата “система за медицинско осигуряване” и завръщане към простото “безплатно за всички” схема за медицински услуги, осъвременена и подобрена.
- (xxix) Реформиране на БАН в ефективна институция. Интегрирането ѝ с (държавната, “безплатно за всички”) система на висше образование.
- (xxx) Активиране на забрана върху вноса (или като алтернатива въвеждане на много високи тарифи и вносни мита) за всички продукти, които Българското селско стопанство може да произвежда.

Очевидно спорадичните бележки и невчесаните мисли на един-единствен човек не са достатъчни за изграждането на една солидна нова система, пригодена към реалностите до степен на пълна хармония. Впрочем, горното все пак е старт, и прилично добър план, мисля, особено като се контрастира с голо поле, опразнено от каквито и да е идеи. Така че, ако тази концепция би била прегледана от по-широк кръг специалисти, политически несвързани, за предпочитане с богат опит както в страната, така и в чужбина, моделът може да се развие в практически приложима система. По-нататък, приемайки, че ще има такива, които да обърнат

внимание на предложеното тук, аз си направих труда да оценя до каква степен реалния случай би бил жизнен, в смисъла на балансиране на бюджета по време на първата година на въвеждането на тези реформи. Очевидно опитвайки с 2010 е възможно най-близкия експеримент, от гледна точка на проекциите, които е необходимо да се направят на базата на най-близкия пример от реалния живот (тоест 2008: моля, направете справка с Глава 42). Разбира се, това е твърде хипотетично упражнение, понеже не може да се случи в реалност независимо от всичко – ние сме сега 2009 – но все пак вярвам, че си струва усилието.

Първо трябва да изтъкна, че сравнение между данните от публикации на списание Икономист и тези от Интернет сайта на Правителството показват известни противоречия. Независимо от това, даже ако някои разлики в методологиите са причината за огромните разлики по отношение на търговския баланс и външния дълг, графиката от сп. Икономист е полезна с това, че предоставя база за сравнение с други страни в подобно положение. С други думи, даже ако абсолютните стойности се нуждаят от прекрояване на мащаба, било то нагоре или надолу, тенденциите са безпогрешни. Другаде пък данни от МВФ, цитирани в сайта на Министерството на Финансите, противоречат на неговите собствени и моето предположение е, че те използват тези поради по-благоприятните заключения, които произтичат от тях. Тоест, наред фактологически грешки и противоречиви числа в докладите на сайта, чрез преглеждане на цифрите в документите за различните фискални години, предполагаемо най-надеждния пакет от данни бе извлечен, и то просто за да се преценят тенденциите. Веднъж убеден в непрощаващата тенденция, се започва търсенето на решение, и това неизбежно минава през проверка за прекарване на кораба през бурните води на първата година на кардинални реформи. Ето моите цифри:

Същността на тази революция е постулата, че една държава трябва да се ръководи като голяма корпорация – в случая с моята това е всъщност средна по размер, за момента. В известен смисъл това ще е компания работеща без печалба, по отношение на бюджета. Все пак, целта би трябвало да бъде да се създаде добавена стойност вътре в икономиката, така щото БВП да нараства, примерно поне с 5% средно на година. Постигайки тази цел предполага среден ръст на следващия бюджет с 5%, оттук и печалбата – за всеки – ще се покаже по време на следващата година, когато БД се индексира със съответния процент и по този начин осигури въпросното подобрене за всички. Ако допуснем, че инфлацията може да бъде контролирана до 2-3% на годишна база, реалното повишаване на покупателната способност ще бъде не по-малко от 2%, при ясното разбиране от страна на всички акционери, че е изцяло в техните ръце – колективно и едностранно – да получат и по-високи дивиденди. Голямото ускорение в сравнение със сегашната ситуация идва от началното еднозначно увеличение на минималната заплата (с 25% – б.м., И.Д.), осигуряването на еднаква база за всеки, и съвместяването и синхронизирането на усилията на всички, по този начин предоставяйки **уеднаквяване на целта**, за нацията.

Би трябвало да спомена, че презумпцията тук е щото цените ще останат непроменени, така както пазара ги е възприел до момента преди тази реформа. Което предполага, че за консумативните продукти печалбите ще бъдат скоково увеличени, към момента на старта.

Нека допуснем, че 2 милиона пенсионери ще предпочетат да си останат на пенсиите/БД и само 1.2-1.5 милиона ще отидат да работят за по-висока заплата⁸. Разработвайки най-песимистичния сценарий, ние ще приемем, че 0.5 милиона души ще са безработни, в сравнение с 0.2-0.3 милиона сега. Ако приемем, че от останалото население 1 милион са деца, включително 0.5 милиона ученици/студенти на възраст над 16 години, които също са на

държавната поддръжка, това прави цялата сума, необходима за БД, на около 6 милиарда Евро ($150 \times 12 \times [2 + 0.5 + 0.5] \times 10^6 + [150/2] \times 12 \times 0.5 \times 10^6$)⁹.

От другата страна картината изглежда така: Тъй като минималната заплата е повдигната с начален отскок от 25% спрямо предишната година, средната заплата би трябвало също да мръдне осезателно нагоре. Нека останем консервативни и да допуснем, че този ръст е бил само със скромните 10%. С малко под 4 милиона за общия брой на работещите, това дава бруто от ($330 \times 12 \times 4 \times 10^6$) = 16 милиарда Евро. След като извадим освободената от данъци част от заплатата, равна на БД, която се оценява на ($150 \times 12 \times 4 \times 10^6$) = 7.2 милиарда, остават 8.8 милиарда Евро. Допълнителни отчисления (напр. за стимулиране раждаемостта – допълнителни детски надбавки за работещите майки – и за извънредното временно изключение за работещи пенсионери и пр.) би трябвало да намали това до 8.5 милиарда. Ако останем с плоския данък общ доход от 10%, това означава доход в бюджета от това перо от около 850 милиона Евро. Въвеждайки много по-справедливия прогресивен данък със само две допълнителни нива (да кажем 2500 и 5000 Евро), облагани респективно с 15 и 20%, би трябвало без проблем да докара 1 милиард Евро – повече от достатъчно за тази категория, в първата година. Корпоративният данък печалба остава 10% и би трябвало да донесе също около 1 милиард Евро. Данък продажби при 5% върху оборота би трябвало да донесе между 5 и 10 милиарда Евро. Ето съображенията ми: Последните налични данни за пълна година (2008) цитират доход от корпоративен данък от 1 милиард Евро. За нормалните държави това би означавало общ оборот от около 100 милиарда¹⁰ Евро, с предполагаема средна печалба преди облагане с данъци от 10%. В нашия случай обаче ние ще трябва да вземем предвид и някои специфични фактори. Специфичен фактор номер едно: поне всяка втора компания отчита много по-ниски печалби от действително реализираните (ако не можете да се сетите защо, моля препрочетете някои от предишните глави). Специфичен фактор номер две: За всяка фирма отчитаща печалба има поне две (моята догадка) ако не три, които ще отчетат загуби – някои от тези ще са наистина дейности с проблеми, или пък току-що стартирали; впрочем, преобладаващата част просто разчитат на двойно счетоводство, така че нито стотинка от техните средства да не отиде в посока на хазната. И после, навсякъде около нас е, разбира се, сивата икономика...

С други думи, чувствам се комфортно да планирам 8 милиарда Евро от тази категория, при начална степен за този данък от 5%, а всъщност бих очаквал даже постъпления от поне 2 милиарда повече. Сивата икономика ще бъде озаптана по съвсем различен, много прост и все пак модерен начин: Новата държава **трябва** да предприеме една допълнителна мярка за предпазливост по отношение на финансовата система. Тя ще създаде нова банка, първо само притежание на държавата, по-късно може би да предложи акции на борсата, запазвайки контролния пакет, която банка няма да има правото да дава кредити, нито да се

⁸ За да има справедливост, някакъв временен – да кажем за 5 години – компромис би трябвало да бъде направен за тях, напр. те би трябвало да получат данъчна отстъпка (временна и по изключение) върху половината от пенсията си. (Алтернативата е – ако тези средства все още не са профукани от досегашните правителства – да се използват за такова компенсирание фондовете, натрупани от техните пенсионни спестявания. Б.м., И.Д.)

⁹ Една сума от около 7.2 до 7.5 милиарда Евро ще се покаже като данъчна отстъпка

¹⁰ С оглед да проверим това по различен метод, нека вземем сегашната ситуация. За първата половина на 2009 имаме приблизително 3.3 милиона души официално получаващи средна заплата от 300 Евро, тоест ($300 \times 12 \times 3.3 \times 10^6$) = 12 милиарда. С около 25% върху това за социални и медицински осигуровки това прави бруто от 15 милиарда за разходите за целия персонал в нашата корпорация. Добавяйки всичко останало на агрегираната ведомост на печалбите и загубите, всичко сочи отново към поне 100 милиарда оборот, и то без да се включват измамите и всички останали “резерви”.

ангажира в каквито и да е други видове рисковани операции (ако питате мен, в тази страна аз бих забранил ВСЯКАКВИ операции с деривативи). Тази банка ще служи за междинно звено между хората и държавата, както и между бизнесите и техните партньори, клиенти, служители и държавата, като ВСИЧКИ физически и юридически лица ще са задължени със закон да взаимодействат – що се отнася до техните заплати, оборот, данъци – с държавата (така както и с техните партньори), чрез сметки в тази банка, както и, реципрочно, да получават полагащите им се Базисен Доход, детски надбавки и каквото още държавните институции им дължат, чрез тези сметки. При (i) стриктни – и здраво наложени и контролируеми – правила върху основните бизнес трансакции да бъдат канализирани през тази банка, с оглед да бъдат приети счетоводните отчети и признат данъчно-чист статус на фирмите, и при (ii) цялата Номенклатура прибрана в трудови лагери, с оглед да плати задължението си към нацията, и при (iii) всички фигури от подземния свят, които все още не са се изпотрепали, подбрани и вкарани в същите тези трудови лагери, сивата икономика ще изчезне и бюджетът ще бъде всъщност много по-жизнен, отколкото досега¹¹.

Примерният бюджет представен в Таблици А 1.(1,2) е най-простичкият случай, в песимистичен вариант, просто за да се визуализира факта, че предложената реформа би трябвало да сработи във всичките ѝ аспекти, даже и без допълнителните приходи, които тази революция ще започне да генерира, веднъж като започнат да се трудят виновните, и като се материализира позитивния паричен поток към държавната хазна идващ от експроприираните активи: ще отнеме известно време, докато тези потоци се материализират.

¹¹ Симптоматично, докато всички тези хора най-накрая ще вършат нещо полезно за страната си, търговския дефицит за следващите няколко години определено ще се стопи, ако не и по-добре от това. Защо ли ? Много просто: обзалагам се с вас, че вноса на скъпи коли, яхти и всякакви други луксозни стоки ще спадне почти до нулата. Тоест, България най-накрая може да види задържано в страната и малкото богатство, което народът ѝ е припечелил. Не че имаме основания да се оплакваме прекалено силно: до момента все още нямаме някой от нашите да наддава, да речем за “Челси”, но човек никога не знае – ако не действаше както е предложено тук, и това може да се случи, някой ден.

Таблица А 1.1

STRUCTURE OF THE REVENUE, 2010	Euro, bn
Total Revenue	15,30
Income from taxes	13,00
Income from Direct Taxes	10,00
Corporate tax	1,00
Income tax	1,00
Sales Tax	8,00
Income from Indirect Taxes	2,60
Excise duties	2,00
Customs duties*	0,10
Penalties on real estate**	0,50
Other Taxes°	0,40
Non-Tax Income	2,00
Transfers from BNB***	0,20
Others°	1,80
Assistance°	0,30

Таблица А 1.2

STRUCTURE OF THE OUTLAYS, 2010	Euro, bn
Total of expenses, transfers and EU fee	15,30
Current expenses	12,10
Salaries and wages****	2,00
Maintenance	2,50
Subsidies	0,60
Basic Income	6,00
Medical Care System	1,00
Capital Expenditures and state reserve	2,40
Interest expenses	0,30
EU fee	0,50

* Това е случая, при който е наложена забрана на вноса на (селскостопански) продукти, които са, или могат да бъдат, произведени в България. При алтернативната политика, тоест налагане на високи мита на такива продукти, тази цифра ще нарасне значително.

** За сгради построени в нарушение на законите, екологичните нормативни наредби, престъпващи границите на национални природни резервати и пр.

*** БНБ

**** Броят на държавните служители трябва да бъде намален драстично, както вече бе обсъдено, и следователно това разходно перо ще намалее значително. Като не го променям тук, предлагам значително увеличение на компенсацията на най-добрите – експертите на възлови функции (Министри, Директори на отдели и др.), с оглед да се привлекат най-талантливите, противно на сегашната ситуация, при която политически апаратчици са поставени на позиции, дето те хабер си нямат какво и как да вършат.

° Тази категория е оставена така както е в бюджета за 2008

(Съжалявам, че в самите графики и таблици оставям непреведени неща, но ако не можете да ги схванете така както са, това означава, че това четиво не е за вас. Моля за извинение ! Б.м., И.Д.)

Този хипотетичен пример демонстрира приложимостта на предложената реформа: даже и през първата, най-трудна година за реформираната държава, бюджета може да бъде управляван и сравнително лесно балансиран, дори при най-консервативни условия. В реалния свят въвеждането на тези реформи ще изисква един период на нагласа: за съжаление, не можем да разчитаме на Добрата Фея да дойде на помощ с магическата си пръчка. Този период трябва да бъде използван за акумулиране на достатъчен паричен резерв, с оглед да улесни паричните потоци по време на първата година на пълна промяна. Такъв резерв ще бъде лесно да се натрупа като резултат от: (i) намаляване броя на заетите в държавната администрация, (ii) прекратяване на държавните субсидии за всички политически организации, и експроприране на всичките им активи, като частична компенсация за тяхната колективна вина в докарването на нацията до тази незавидна позиция, (iii) намаляване до минимум на текущите разходи за депутатите в Народното Събрание – без заплати (просто получават БД, така че да работят за стремителното му индексирание) и без разходи за капитално оборудване, (iv) Пропорционално експроприране на активи принадлежащи на всички предишни висши държавни служители с доказана индивидуална вина, (v) организиране на печеливши институции, където гореспоменатите индивиди да могат да изкарат присъда от принудителен труд, пропорционална

на техните деяния¹², и пр. Този период на подготовка, за предпочитане не по-дълъг от година, би трябвало да съвпадне с пускането на новата държавна банка, в която всеки гражданин и всяка фирма трябва да открият сметки. Преходът от неповратливия ДДС с неговия объркан механизъм за рекомпенсация¹³ – обект на всичко от обикновена измама до тежки извращения, финансови престъпления и какво ли още не – и административен кошмар, към по-простия данък върху оборота ще се нуждае от преговаряне на тримесечни вноски, които ще служат за преходни, докато се финализират с приключването на годината.

В действителност може да се окаже, че 4% – или даже по-малко – е достатъчно като данък върху оборота. Окончателното фиксиране на този процент ще зависи от това колко бързо държавата ще преодолее съпротивата на сивата икономика и изобретателността на потенциалните нарушители. Очевидно, идеята за отлагане на окончателното фиксиране е да се държи този процент достатъчно ниско, с оглед предотвратяване прекалено голям товар върху бизнеса, докато в същото време се постига балансиран бюджет, осигуряващ адекватно функциониране на всички социални програми и всички сектори на икономиката, в една добре смазана държавна машина, където нито един елемент не е пренебрегнат. В такава държава е сигурно, че ще се материализира растеж, след като справедливост е въздадена, психологическото и емоционално напрежение са намалени, корупцията се е изпарила, а на традиционния български работохолизъм, творческа енергия и изобретателност развързана каишката.

Намаляването на държавната администрация, освен освобождаването на персонал поради изчезването на социалното осигуряване в предишната му форма, ще трябва да включва и други служители, напр. в Министерството на Външните Работи: освен десетина, всички други посолства трябва да се затворят, а активи, които те може би притежават – като земя и сгради – конвертирани в ликвидности. Няма и не може да има добавена стойност за обеднелите българи, до която да се допринася от съществуването на посолства в столиците на почти всяка страна на света, та тук-там и консулства, на всичкото отгоре. Една дузина посолства – е, хайде, да речем по едно във всяка страна от групата G 20 – е повече от достатъчно. С около 3 души персонал във всяко, това прави максимум 60 (съпругите/съпрузите могат да помагат, на доброволни начала), което би трябвало да е повече от достатъчно; обзалагам се с вас, че даже и един нано-децибел няма да е разликата, преди и след, в смисъл на ниво на рекламата за България, или търговската активност, или която и да е друга категория да си изберете. Това е тъжната реалност днес: имаме безброй посолства, но ефектът е същият, както и ако ги нямахме, така че, за какво са ни ? А колкото до консулските служби, това е просто: предложете на хора, които

¹² Точно преди да се разпусне, последното Народно Събрание – доминираната от социалистите голяма трипартийна коалиция – “мъдро” гласува закон за амнистия на всички дотогавашни държавни служители, които “може би” “неволно” “са нанесли вреда на народните интереси”. Тези малоумници очевидно вярват, че това би ги защитило, в модерна страна-членка на ЕС, където ред и законност би трябвал да царят (доколкото те и тяхното правителство послушно танцуваха по музиката излъчвана от Брюксел). Каква наивност: те очевидно не разбират, че всъщност държейки ги в трудов лагер би спасило живота им, от разярената тълпа, търсеца справедливост, когато избухне революция. И това е просто защото те са виновниците, както колективно, така и индивидуално, и изцяло отговорни за кипналата ярост на хората, и заслужават гнева на тълпата. Запишете го на стената, моля: те трябва да бъдат наказани и ще бъдат наказани ! Ако не, това би означавало, че не е имало революция, а отново измама; с други думи, нещо е променено с оглед всичко да си остане по старому – според философията на добрия войник Швейк.

¹³ По идея това трябваше да бъде възвръщане; впрочем, чрез различни форми на измама – и всъщност не чак толкова изобретателни – много хора успяват да получат компенсация за разходи, които никога не са правила, така че аз използвам този термин, понеже той приляга по-добре на нашата реалност.

имат достатъчно собствени средства, и незадоволено е, и неизбежно ще се пръкнат такива офиси, спестявайки на държавата усилието и парите.

Прекратяването на Брюкселократичната практика на обезкървяване на държавния бюджет, която се нарича субсидии за политически активни организации – партии, профсъюзи и тям подобни – ще се почувства директно и незабавно. Впрочем, аз не мога със сигурност да я идентифицирам количествено в публикуваната информация, понеже е завоалирана някъде в точки като “Субсидии”, “Поддръжка” и пр. – това е във всеки случай моята интерпретация. Независимо от това, в упражнението по-горе оставих тези пунктове непокътнати, така както са в отправната ми точка – бюджета за 2008 – (виж Глава 42), така че наистина тук имаме най-тежкия сценарий.

Може да възникне въпроса “А какво ще каже бизнес-общността, няма ли да ги уплашим с данъка върху оборота и да им видим гърбовете?”. Отговорът ми на това е “Не мисля така”. Наистина, ако помислите малко, те съвсем не са по-зле, като се вземе предвид, че: (i) премахването на ДДС (20% за повечето артикули в България) отменя огромен административен товар, който за големите компании рефлектира в допълнителен персонал в техните счетоводни отдели, тоест това е реално спестяване, при това съвсем не малко; (ii) премахването на отчисленията за социално и медицинско осигуряване, освен допълнителното опростяване на счетоводството и администрирането, заличава някъде между 20 и 30% от разходите по труда; (iii) въвеждането на новите работни условия – пакета “Обратно и Отново към Основите”, който се състои от 48 часова, 6 дневна работна/учебна седмица, намаляване на платената отпуска, плюс обявяване за неприсъствени дни само на 4 от националните празници (1-ви Януари, 3-ти Март, 24-ти Май, 6-ти Септември)¹⁴ – ще повиши продуктивността и ще подобри конкурентноспособността на работната ни сила. Убеден съм, че само ония, които разчитат на незаконни практики – като напр. измама чрез фактури, осигуряване на персонала върху минималната заплата, тоест заплащане на остатъка “на черно”, и т.н. – с оглед да трупат пари, ще оплакват старата система, и дори могат да затворят “бизнеса” си. От гледна точка на държавата не може да се съжاليا чак толкова за тях, дотолкова доколкото всички легитимни бизнеси останат да функционират.

Едно от допусканията, които съм направил без достатъчно информация, е, че добавяйки 1 милиард Евро към съществуващата система от държавно субсидирани медицински клиники и болници, би било достатъчно за осигуряване безплатно на необходимите основни медицински услуги на всички български граждани, които се нуждаят от тях, докато тези, които изискват екстри и VIP-обслужване, ще отиват в частния сектор, и ще си плащат определяните от пазара цени. Нямам никаква идея дали този милиард ще бъде достатъчен (добавен върху съществуващото досега субсидиране¹⁵), но все отнякъде трябва да започнем и горното е добра

¹⁴ 48 часовата седмица се равнява на 20% увеличение на работното време; премахването на цяла седмица от национални празници прибавя още 2%, намаляването на платеният годишен отпуск съответства на други 2 до 4%.

¹⁵ Публикацията на сп. Икономист съобщава, че за 2005 държавата е изхарчила за здравеопазване 8% от БВП. При БВП около 22 милиарда Евро, това прави впечатляващите 1.7 милиарда Евро. Проблемът е, че всички разходи в бюджета за 2005 съставляват 8.6 милиарда Евро, което значи, че такъв размер за разходи по здравеопазване (20% от цялата сума – б.м., И.Д.) е абсолютно невероятен, тоест, някой някого е измамил, и то сериозно (склонен съм да изключа грешка, в тия неща). С бюджет приблизително 40% от БВП, медицинските разходи идват около 20%, за образование 10% и за социални осигуровки 30%, оставяйки само 40% за всичко останало: държавна и местна администрация, отбрана, заможния бранш на политическия бизнес, и т.н. Във всеки случай, вземайки предвид развитието, предложеното добавяне на 1 милиард Евро би означавало увеличение някъде между 50 и 100% спрямо предходната година (хипотетично това е 2009), и като такова, доста приличен гласък, за начало.

стъпка в правилната посока; освен това, премахването на “медицинската каса” и нейната администрация ще прибави допълнителни спестявания на средства в тази система. Впрочем, специално тази администрация е измежду първите мишени за порицаване – ако не и повече – доколкото първото нещо, което тези хора направиха веднага след учредяването си, беше да си построят впечатляваща нова сграда и да си определят тлъсти заплати и други добавки за високопоставения персонал, докато пациенти страдащи от сложни и сериозни болести, като напр. рак, бяха лишени от подходящо третиране “поради липса на достатъчно средства за внос” на скъпи медикаменти и оборудване. Така че, изхвърляне на тази банда е минимума, който те заслужават: във всеки случай, за какво тогава си имаме Министерство на Народното Здраве ? Там не са ли способни да управляват няколкостотин държавни клиники и болници ? Разбира се, днес те не са способни на това, и никога не ще бъдат, докато настоящата практика на парашутиране на политически номинации не се изостави, и то завинаги, както се предлага тук. Наемете един отбор от способни ръководители, уgroете им заплатите спрямо днешните, позволете им да удвоят заплатите на персонала под тях, и те ще сложат ред в къщата за отрицателно време, при това с по-малко от половината от днешния кадър. И това въпреки е валидно за всички министерства както и всички други административни клетки. Разкарайте политическата плесен (за да не кажа чума) от там и всичко ще започне да функционира ! Забранете професията “политик” и страната ще започне да цъфти !

Ако се организира правилно, новата държава ще има и потоци от доходи, да се надяваме извънредни, които ще траят само няколко години, но все пак представлявайки големи приходни суми през първите години, докато намалят значително и накрая пресъхнат. Например, Министерството на Вътрешните Работи може да генерира стотици милиони месечно само от глоби за неправомерно поведение по улиците и пътищата, както от страна на шофьорите, така и от пешеходците: днес всеки гражданин нарушава правилата за движение не по-малко от веднъж на ден ! Министерството на Правосъдието, чрез затворите/лагерите за 40 до 50-те хиляди нови осъдени, също ще прибави немалка порция, като с това ще осъществи няколко големи и цяла плеяда от малки проекти от полза за нацията. В смисъла на единични бройки, експроприираните активи на 20-те най-важни обвиняеми със сигурност ще представляват общо една сума съразмерна с годишния бюджет на страната; тези на всички останали вероятно ще бъдат три-четири пъти повече. Докато възвръщането на тези суми нито е реалистично да се очаква да стане напълно и изцяло, нито може да се очаква да се проведе за две-три години, това упражнение ще докара на страната ресурс, от който тя бе лишена, от въпросната група мошеници, и е най-добре да се разглежда като отделен поток от извънпланови резерви, предназначени за специфични инвеститорски проекти, структурни и други, във всички сфери на дейност.

***

Размишлявайки върху всичко, което трябва да се направи, човек не може да не се учуди на това, колко слаба е станала тази държава: какво може да се направи с такъв хилав бюджет ? Какво бъдеще можем да очакваме, за тази страна ? Системното, продължаващо вече почти 20 години разрушаване на икономката, включително селското стопанство и зависещите от него индустриални производства – традиционни източници на просперитет в тази страна – доведе до лични доходи толкова ниски, че повишаване на данъците е изключено, като опция. На това отгоре, управляващата класа въведе плосък данък, рекламирайки това като най-справедливата стъпка. В действителност това е единствено от полза за криминалната банда обхващаща

Номенклатурата и нейните партньори, мутрите: това довършва спецификацията на България като рай за мошениците, доколкото едва ли повече от 10%¹⁶ от “средната класа” – тук произволно избрано понятие, за да дефинираме категорията на тези, които биха били длъжни да плащат повече, ако би била приложена система на прогресивно данъчно облагане – са почтени получатели на високи заплати.

В очите на средния европеец 10% плосък данък общ доход в комбинация с 10% корпоративен данък печалба звучи като благословия. При корпоративен данък – след серия от намалявания – около 30% и отгоре, и с прогресивна система от данък общ доход обикновено стартираща между 20 и 30% върху най-ниската стъпало и бързо прибавяща още 20-30 % (за да стигне до 40-60% за най-високата част от доходите – б.м., И.Д.) у дома, такава реакция не бива да е изненада. После – понеже дотук не съм го споменавал – в България няма въобще общински данък ! Можете ли да си представите, че белгийския гражданин трябва да плаща федерален данък общ доход започващ от първото ниво, веднага след законно определените данъчни отстъпки, при ставка 35%, която бързо нараства на 55%, за сумата в най-високото ниво ? И след това го карат да плати допълнително общински данък (можем да го съпоставим със щатския данък, в САЩ), 7 до 9%, в зависимост от общината, върху остатъка след федералното вземане ? “Ето това е вече сериозен държавен бюджет”, вероятно ще заключите. Главният въпрос е, дали вкусът, който остава в устата на белгиеца като си види данъчните документи, адекватно отразява начина, по който неговото правителство харчи неговите пари. Това аз ще оставя на вас да разучите; главното тук е, че, освен ако не харчи прекалено много за администрация, политическия бизнес, хуманитарни помощи и всякакви други видове непродуктивни (не генериращи доходи) дейности, такава държава има силна основа и поради това ресурсите да се бори успешно с бурите, които бъдещето безсъмнено тласка насреща ни.

А що се отнася до България, днес поставена на колене, на нейния народ предстои да вземе някои болезнени решения...

---

¹⁶ Тази оценка се отнася до хипотетичния казус, при който всички членове на групата обявяват доходите си и плащат данъци – днес чиста фантазия.